

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVII. De morte Leonis, & de Imperio Leonis Junioris, & Zenonis patris
ejusdem.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Κεφ. ιζ.

A

CAP. XVII.

Περί τῆς τελευταίας λέοντος καὶ βασιλείας τῆς μικρῆς λέοντος καὶ αὐτοῦ ζήνωνος τῆς πατρὸς αὐτοῦ.

De morte Leonis, & de Imperio Leonis Junioris & Zenonis patris ejusdem.

ΚΑΤ' ἄρτον τὸν χρόνον λέων ὁ βασιλεὺς ἐν βυζαντίῳ τῷ βασιλείαν ἀποπέθετα, ἐπιθακάδεκα ταύτην ἐτη ἰδίας, λέοντα τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς αριάδνης καὶ ζήνωνος υἱὸν ἀνανήπον, βασιλεῖα χειροθέσας. μετ' ὃν ζήνων ὁπάθη, τὸ ἀνεργὲς χηῖμα ἀπέλιθε, βερένης τῆς λέοντος γυναῖκα ὡς γαμβρῶ συνέπλασθης τελευτήσαντι, ἧς πατρὸς μὲν χρόνον βραχυῶ, ὁ ζήνων μόνον δὲ μένει κρατῶν τῆς ἡγεμονίας. ἃ ἧς πατρὸς αὐτοῦ καὶ αὐτῆς ἀπέπρακτο, καὶ ὅσα ἕτερα ἐξενήχθη, ἀεξῆς ἀδελφῆς τῆς κρείττου Ἰππολύτου.

Edem tempore Imperator Leo Constantinopoli Imperium deposuit, cum per annos septendecim regnasset, & Leonem Ariadnæ filia suæ, ac Zenonis filium, Imperatorem renuntiasset. Post quem Zeno purpuram sumpsit, Verina Leonis conjuge cum tanquam generum adjuvante. Nec multo post mortuo Leone filio, Zeno solus imperium obtinuit. Quæ autem ab illo vel aduersus illum gesta sunt, & quæcunque ejus temporibus eveniunt, sequens liber, DEO iuvante explicabit.

Finis Libri secundi.

Gesta Chalcedonensis Concilii in compendium redacta, sunt hujusmodi.

Τέλος τῆς β'. λόγου.

Εἰσὶν ὡς ἐν ἑπιτομῇ τὰ ἐν ἡ συνόδῳ τῇ ἐν χαλκεδόνι συλλεγεῖσθαι κεκινημένα ἐν τούτοις.

Κεφ. ιη'.

CAP. XVIII.

Ἐπιτομὴ τῆς συνόδου ἐν τῇ εἰς χαλκεδὸνα συνόδῳ, ἐν τῇ τῆς τῶ δυνάμει τῶν τε θεομιθῶν.

Compendium actuum Synodi Chalcedonensis positum in fine libri secundi.

Τὸν τόπον λέοντος ἀρχιερέως τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης ἐπλήρην πασχασιῶν ἐκ λυκέντι ἐπίσκοποι, καὶ βομφάπτι πρεσβύτεροι ἀναγλίς τῆς κωνσταντίνης πρεσβυτέρου, καὶ τῆς ἀλεξανδρείου διοσκόρου ἐπισκοποῦντο, μαζίμα τε ἀν' ἀντιοχείας, καὶ ἰερεναλίς ἱεροσολύμων, καὶ τῶν ἀμφ' αὐτάς ἐπισκόπων οἱς παρεῖσαν ὁ τὰ κορυφαῖα τῶν ὑπερφυῶν γερασίας ἔχοντες. παρὰ εἰς οὐ τὸν τόπον πληθεῖντες λέοντος ἐφασκον, μὴ δ' εἶναι διοσκόρου συγκάθετον σφίσι χυρῆας τε τοῦ ἀντιοχείας ἐπιβουλεύοντος λέοντος ἢ ἐπὶ τῆς χυρῆας, ἀντιοχείας ἐξωτὸς ἐκκλησίας χυρῆας, καὶ συντομῆς τῆς γερασίας, τίνα τὰ παρομύρα τῶν διοσκόρου εἴη, διεξήλθον λόγον ὀφείλει τὸν διοσκόρον δεῖν τῆς ἰδίας κείσεως, πρὸς ἅπαντες κείσεως παρὰ τὸ εἶδος ἀνεκλήροτα, τῆς ἐπιτροπῆς ἀνδρῶν ἐπὶ ἐπισκοπῶν ῥώμης περὶ ἀνευροῦ. ὡν εἰρημένων, καὶ διοσκόρου κείσεως τῆς συγκλήτης ἀνα τὸ μέσον εἴναι τῶν χωρῶν, εὐσέβει ὁ τῶν δευλαῖς ἐπίσκοπος ἐξήγε τὰς ἐπιδομύρας παρ' αὐτῆς τῆ βασιλείας δεῖσθαι ἀναγνωσθῆναι, φήσας ἐπὶ λέξεως ταῦτα. ἡδίκημαι παρὰ διοσκόρου, ἡδίκημαι ἢ πῆσις. ἐφονεύθη φλαβιανὸς ὁ ἐπίσκοπος, ἅμα ἐμοὶ ἀδικῶς καθήρεθη παρ' αὐτῆς κείσεως

Leonis Romani Pontificis vices agebant Paschasinus & Lucentius Episcopi, & Bonifacius presbyter. Anatolius verò Constantinopolitanæ sedis Antistes, & Dioscorus Alexandrinæ: Maximus item Antiochiæ, & Juvenalis Hierosolymorum Archiepiscopi residebant, unà cum Episcopis, quos secum adduxerant. Aderant etiam ex Senatoribus urbis Regiæ nobilissimi quique. Quibus Leonis Papæ Vicarii dixerunt, non debere Dioscorum unà cum ipsis in Concilio residere. Id enim sibi mandatum esse ab Episcopo suo. Quod nisi fieret, se protinus Ecclesia excessuros. Cumque Senatores interrogassent, quanam essent crimina, quæ objiciebantur Dioscoro, responderunt, debere illum iudicii sui rationem reddere, qui contra fas personam Judicis suscepisset, absque permisso Romani Pontificis. Quibus dictis, cum Dioscorus ex decreto Senatus in medio constitisset, Eusebius Episcopus Dorilæi postulavit, ut libellus precum, quem Imperatori obtulerat, recitaretur, his verbis usus. Injuria affectus sum à Dioscoro. Fides injuriæ affecta est. Occisus est Flavianus Episcopus, & mecum injuste depositus ab illo. Jubere

